

ת"פ 9109/02/16 - מדינת ישראל נגד איברהים עבאסי,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 9109-02-16 מדינת ישראל נ' עבאסי(עצור
בפיקוח)

לפני כבוד השופט אמיר טובי
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם
נוכחים:

איברהים עבאסי,

ב"כ המאשימה: עו"ד יאיר גוייכמן
ב"כ הנאשם: עו"ד רונן חליוה
הנאשם בעצמו

גזר דין

1. לאחר שהחלה שמיעת הראיות ונשמעו חלק מעדי התביעה, הגיעו הצדדים לידי הסדר טיעון במסגרתו חזר בו הנאשם מכפירתו, הוגש כתב אישום מתוקן והוא הודה והורשע על סמך הודייתו. הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של 7 שנות מאסר בפועל, עונשי מאסר מותנים, קנס כספי, פסילה בפועל וכן פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, וכי הסגור יטען לעונש באופן חופשי.

בהתאם להסדר הטיעון, הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן והורשע על סמך הודייתו, וזאת ביום 15.5.17.

עובדות כתב האישום

2. כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") כולל שלושה אישומים שעניינם עבירות סמים. בחלק הכללי נאמר כי בין הנאשם לבין חמישה אזרחים זרים, אחד מרומניה וארבעה מספרד, קיימת היכרות מוקדמת. הנ"ל יכזבו להלן בשמותיהם הפרטיים - האזרח הרומני שמו טימיס והאזרחים הספרדים שמם מריה, פאלמה, ויקטור ופרנסיסקו. ביום 20.8.15 שכר הנאשם, באמצעות אביו, בית דו קומתי בדרך הים בחיפה (להלן: "הבית").

3. באישום הראשון נאמר כי עובר ליום 1.11.15 קשר הנאשם קשר עם האזרח הרומני ושניים מחבריו הספרדים לייבא לישראל סמים מסוכנים מסוג קוקאין בכמות של 2 ק"ג. במסגרת הקשר ולשם קידומו,

שכר הנאשם דירה ברח' האצל בחיפה (להלן: "הדירה"). במסגרת הקשר ולשם קידומו טסו טימים, מריה ופאלמה יחד מספרד, בלילה שבין 1-2.11.15 לישראל, כשהקוקאין בגופם. השלושה נסעו בנפרד מנמל התעופה "בן גוריון" לחיפה כשהם מחזיקים בקוקאין בצוותא חדא עם הנאשם. בחיפה פגשו מריה ופאלמה בנאשם וזה הסיעם לדירה ברכבו. טימים נסע מנמל התעופה לבית בו התגוררו ויקטור ופרנסיסקו.

בתאריך 4.11.15 תפסה המשטרה חלק מהסמים המסוכנים אותם ייבא הנאשם בצוותא חדא

עם טימים, מריה ופאלמה, כשבדירה נתפסו 1.013 ק"ג נטו סמים מסוכנים מסוג קוקאין וכן משקל אלקטרוני לשקילת הסמים ופלסטיק נצמד לצורך אריזתם. בבית נתפסו 744.02 ג' נטו סמים מסוכנים מסוג קוקאין שהם מחולקים ל-94 אריזות.

4. בגין אישום זה יוחסה לנאשם עבירת ייצוא, ייבוא, סחר והספקה (ייבוא) של סמים מסוכנים לפי סעיף 13 + 19א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח משולב] התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים") + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). בנוסף, יוחסה לנאשם עבירה של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

5. באישום השני נאמר כי בין התאריכים 1.9.15 עד 3.11.15 ביצע הנאשם, בעצמו או באמצעות אחרים, שינויים רבים בבית אשר כללו חסימת כל חלונות הבית בלוחות גבס, חסימת דלת הכניסה הראשית בלוח גבס ותליית מאות ווי מתכת על תקרת הבית וקירותיו. במהלך התקופה הנ"ל צייד הנאשם, בעצמו או באמצעות אחרים, את הבית בציוד רב לגידול סמים מסוכנים מסוג קנבוס, לרבות מנורות רבות עצמה, בתי מנורה, מזגנים ושרוולי אוורור של מזגן לפיזור האוויר בכל חלל הבית, ועוד כהנה ציוד ששימש לגידול וייצוא סמים. הפעולות הנ"ל נעשו על ידי הנאשם על מנת ליצור בבית תנאי מעבדה וייצוא סמים מסוכנים מסוג קנבוס.

במהלך התקופה הנ"ל התגוררו ויקטור ופרנסיסקו בבית והנאשם בצוותא חדא עמם גידל, ייצר והפיץ סמים מסוכנים מסוג קנבוס ללא רישיון. במהלך התקופה מימן הנאשם את הוצאות המחיה והמגורים של ויקטור ופרנסיסקו וסיפק להם חומרים שונים ששימשו אותם בהפעלת ותחזוקת המעבדה שיצר בבית.

6. בתאריך 3.11.15 נתפסו בבית סמים מסוכנים מסוג קנבוס ב-473 עציצים ובמשקל כולל של 214.89 ג' נטו.

7. בגין אישום זה יוחסה לנאשם עבירה של ייצור, הכנה והפקה של סמים מסוכנים, בניגוד לסעיף 6 לפקודת הסמים + סעיף 29 לחוק העונשין.

8. באישום השלישי נאמר כי ביום 3.11.15 סיכם הנאשם עם אחד, תמיר, כי יספק לו סמים מסוכנים מסוג

קוקאין במשקל של כ-300 גרם. בהתאם לסיכום, נפגשו הנאשם ותמיר בתאריך הנ"ל, סמוך לשעה 19:00. הנאשם סיכם עם טימס כי האחרון ימסור לתמיר את הסמים מחוץ לבית. בהתאם לסיכום, הגיע תמיר בשעה 19:00 לערך, בסמוך לבית, כשהוא נוהג על קטנוע, שם מסר לו טימס סמים מסוכנים מסוג קוקאין במשקל כולל של 302.42 גרם נטו, מחולקים ל-38 אריזות.

בגין אישום זה יוחסה לנאשם עבירת ייצוא, ייבוא, סחר והספקה (הספקה) של סמים מסוכנים, לפי סעיף 13 + 19א' לפקודת הסמים.

9. לאחר הודיית הנאשם והרשעתו, נעתרתי לבקשת סנגורו והוריתי על הפנייתו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בטרם שמיעת הטיעונים לעונש. זאת בין היתר, נוכח עברו הנקי ונסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם, שסברתי כי ראוי שיפורטו ויבחנו באופן מעמיק בגדר תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

10. בתסקיר שירות המבחן מיום 31.8.17 נסקרו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. מדובר בגבר בן 41, תושב חיפה, אלמן מזה כשנה ואב לשני ילדים - בן ובת בגילאים שנתיים וארבע וחצי שנים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד וכבר בגיל 14 החל ללמוד את מקצוע הספרות. עם סיום לימודיו התיכוניים עבר השתלמויות בחו"ל ובגיל 20 פתח מספרה בחיפה. הנאשם מסר כי לאורך שנים הצליח בתחום הספרות והמספרה שבבעלותו הפכה לעסק מצליח ומשגשג. לפני כ-7 שנים התחתן והקים משפחה ואשתו הקימה עסק מצליח לעיצוב שמלות כלה. מצבם הכלכלי של בני הזוג תואר כיציב.

הנאשם תיאר בפני קצינת המבחן את המשבר המשפחתי שפקד אותו בעקבות מחלתה של אשתו והניסיונות הרבים שעשה כדי להציל את חייה, בין היתר באמצעות ניתוחים וטיפולים שעברה בשווייץ ואשר הצריכו גיוס תרומות כספיות. בעקבות כך חווה הנאשם משבר כלכלי קשה ובני הזוג נקלעו לחובות כספיים כבדים. הנאשם שיתף כי לצד קשיים בהתמודדות עם המחלה של אשתו, הוא התמודד עם גידול ילדיו שחוו את חסרון האם ונסיעותיה הממושכות לחו"ל לצורך הטיפולים להם נדרשה.

חרף הטיפולים והמאמצים שנעשו להצלת חייה, נפטרה אשת הנאשם לפני כשנה וחצי, במהלך מעצרו במסגרת תיק זה. הנאשם שיתף את קצינת המבחן ברגשות אשם וכעס עצמי על שלא נכח בחודשי חייה האחרונים של אשתו ועל כך שלא התאפשר לו לתמוך בילדיו. הנאשם מסר כי ילדיו מתמודדים עם חרדות נטישה וקשיים רגשיים רבים מאז מחלת אמם ומעצרו, אשר החריפו בעקבות מות האם. בתו מקבלת טיפול רגשי במחלקת הרווחה בחיפה. מעדכון שהתקבל מגורמי הרווחה באשר למצבה של בת הנאשם, נמסר כי זו הופנתה לטיפול על ידי המשפחה בעקבות מות האם והמצב הרגשי הקשה אליו נקלעה. מצבה הרגשי של הילדה תואר כיום כקשה וכי האובדנים שחוותה, הן מאמה והן ממעצ אביה, מהווים עבודה טלטלה קשה, עליה טרם הצליחה להתגבר. עוד נאמר כי יש לאובדנים משקל עצום והשלכות קשות על הבת נוכח

גילה הקריטי והשלב ההתפתחותי בו היא נמצאת כיום. אפשרות שליחתו של האב למאסר, נאמר, מקשה על ההתאוששות של הילדה מהמצב המשברי בו היא נמצאת. אף הנאשם עצמו חווה קשיים רגשיים רבים וצורך בליווי מקצועי על מנת לעבד את האבל שפקד אותו ולהתמודד עם החרדות שמלוות אותו סביב ילדיו.

11. עיון ברישומי הפלילי של הנאשם העלה כי אין לחובתו הרשעות קודמות.

הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום והוסיף כי הרקע לעבירה היה המצב הכלכלי הקשה אליו נקלע והעיקולים בבנקים שהחלו להחרף והעמידו אותו במצב של חוסר אונים. לדבריו, ההיכרות שלו עם אחד משותפיו לעבירה, ביניהם קיימת קרבה משפחתית, הקלה על כניסתו להתנהלות המתוארת בעבירה. עוד הוסיף כי במהלך ביצוע העבירה, התחיל להעריך לעומק את חלקו בה, אולם ניסיונותיו לסגת לא צלחו.

12. בבואו להעריך את הסיכון להישנות התנהגות עבריינית בעתיד, התרשם שירות המבחן מהנאשם כמי שניהל לאורך השנים אורח חיים חיובי ומתפקד ומי שהינו בעל יכולות ורבליות וקוגניטיביות גבוהות. שירות המבחן לא התרשם מקיומם של מאפייני אישיות עבריינית אצלו. יחד עם זאת, התרשם מיכולת להתנהגות מניפולטיבית ותחכום. נוכח הפער בין התנהלותו הכללית טרם הסתבכותו לבין ביצוע העבירה הנדונה, העריך שירות המבחן כי הסתבכותו של הנאשם בעבירה בוצעה מתוך קושי בהתמודדות אדפטיבית עם מצב לחץ כלכלי ורגשי בו הוא היה נתון בתקופה שקדמה למעצרו, נוכח מצבה הבריאותי של אשתו. הסתבכותו מעידה על קושי בהתמודדות אדפטיבית במצבי משבר. עוד נאמר כי מכלול של גורמים, ביניהם ההתמודדות עם מחלת אשתו והחשש מהתפרקות התא המשפחתי והעסקים שהקימו, לצד קיומה של יכולת תחכום באישיותו והתחברותו לגורמים בעלי השפעה שלילית, עומדים בבסיס הסתבכותו של הנאשם. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות עבריינית בעתיד. יחד עם זאת, ניכר כי ההליך המשפטי המתנהל ונסיבות חייו חידדו עבור הנאשם את חומרת הסתבכותו והשלכותיה ומהווים גורמים משמעותיים להפחתת סיכון להישנות עבירה בעתיד.

13. קצינת המבחן שיתפה כי התלבטה רבות בבואה להמליץ על דרכי שיקום. מחד, מדובר באדם ללא מאפייני אישיות עבריינית מושרשים אשר הפיק את הלקחים מהסתבכותו ומהמחירים האישיים שהוא משלם. ניכר כי מיצוי הדין עמו יהווה פגיעה משמעותית וקריטית במצבם הרגשי של ילדיו ובעיקר בתו שאינה מצליחה להתאושש מאובדן אמה. מאידך, לא ניתן להתעלם מחומרת העבירה, השלכותיה וחלקו של הנאשם בביצועה.

לאור חומרת העבירה, לא בא שירות המבחן בהמלצה על חלופת ענישה או שיקום במסגרת הקהילה.

ראיות הצדדים לעונש

14. בטרם נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, הציגה המאשימה את גזרי הדין שניתנו בעניינם של טימיס, מריה, אדריאן, ויקטור ופרנסיסקו (מ/ע1, מ/ע2). בנוסף, הוגש פסק דינו של בית המשפט העליון הדוחה את

ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על טימים (מע/3). כן הוגש פסק הדין בעניינו של תמיר וכן פסק דינו של בית המשפט העליון בערעור שהוגש על ידי המדינה על קולת העונש.

15. ההגנה הגישה תעודה רפואית מטעם הפסיכיאטר המטפל בנאשם (נע/1), פרוטוקול בית המשפט בתיק הכינוס של הנאשם לפי פקודת פשיטת הרגל (נע/2), העתק מכתבו של משרד רואה חשבון מיום 25.1.16 (נ/3), שתי תעודות מטעם שירות בתי הסוהר שניתנו לנאשם ומעידות על תפקודו ותרומתו במהלך מעצרו (נע/4), העתק מאחת החשבונות המעידות על טיפולים רפואיים שניתנו לאשתו המנוחה של הנאשם בשוויץ (נע/5) וכן תצלומים, אלבום משפחתי וסרטון המתעדים את בני הזוג בימיהם היפים, את אשתו המנוחה של הנאשם בימיה האחרונים ואת הילדים במצבם הנוכחי (נע/6 - נע/9).

16. מטעם ההגנה העידו מספר עדי אופי.

הגב' רות שייר סיפרה כי היא מכירה את הנאשם למעלה מ-20 שנה. הקשר בין השניים הפך להיות חברי ומשפחתי. היא מכירה את הוריו והכירה את אשתו המנוחה. עדה זו סיפרה על האהבה העצומה שהיתה בין השניים חרף הפערים והרקע השונה ממנו מגיע כל אחד מבני הזוג. הגב' שייר הוסיפה כי הנאשם הוא אחד האנשים המוערכים ביותר בעיניה כאדם מוסרי, בעל ערכים מבית טוב, אשר הוכיח את מסירותו ואהבתו לרעייתו עד כדי כך שהוא ביצע מעשה נוראי למענה, הכל על מנת שהטיפול בשוויץ, שנתן סיכוי קלוש לרפאה, יצליח. היא היתה בבת עיניו והילדים כל עולמו. העדה ביקשה כי בית המשפט ינהג בנאשם בחמלה, למענו ולמען ילדיו הזקוקים לו מאוד.

הגב' רג'ין מיכל פרידמן, שהעידה אף היא כעדת אופי מטעם ההגנה, הציגה את עצמה כניצולת שואה, בת 82 ומי שהיתה משך 35 שנה מרצה באוניברסיטת תל אביב בפקולטה לאומנויות בחוג לקולנוע. היכרותה עם הנאשם החלה לפני כ-15 שנה, כאשר נכנסה באקראי למספרה אותה ניהל בכרמל. לדבריה, מאז, פגשה בנאשם מדי שבוע ובין השניים התפתח קשר קרוב, ידידות והיכרות עמוקה יותר. הגב' פרידמן ציינה כי השתתפה בחתונתו של הנאשם וכי עברה היה זה אירוע מרגש כיוון שראתה כיצד אהבה יכולה להתגבר על מכשולים ועל פערים עדתיים. הגב' פרידמן סיפרה כי באחד הימים, כשהיתה במספרה אותה ניהל הנאשם, אירע פיגוע בשד' מוריה והנאשם, כששמע את הפיצוץ, לא היסס לרגע לרוץ לעבר אזור הפיגוע על מנת לסייע ולעזור. זאת חרף הפצרות אלו שעבדו עמו לבל יעשה כן.

עו"ד ראפת אסדי העיד כי הוא מכיר את הנאשם מילדות וכי השניים גדלו יחד. מדובר באיש למופת, בעל למופת, חבר למופת ואבא למופת. לדבריו, כשגילה לראשונה את דבר מעורבותו של הנאשם בפרשיה נשוא הדיון, הוא נדהם משום שהדבר אינו מאפיין את הנאשם ואת אורחות חייו. מדובר במי שמעולם לא הסתכסך עם איש, לא רב ולא התווכח עם איש. עו"ד אסדי סיפר כי הנאשם פנה אליו משך תקופה ארוכה על מנת שעביר סיוע למשפחות נזקקות. הנאשם עצמו הצביע על מספר משפחות נזקקות וביקש להעביר להם ציוד ומזון משך שנים. הנאשם אף ביקש להעביר תרומה כספית לקבוצת כדורגל משכונת מצוקה. עוד הוסיף עו"ד אסדי כי לאחר מחלת אשתו, שיתף אותו הנאשם במצוקה הכספית אליה נקלע ולאחר שהסתבך הוא

חש בושה גדולה מחבריו, ממשפחתו ומכל מי שסבב אותו.

דודו של הנאשם, מר סאלח עבאסי, העיד אף הוא מטעם ההגנה. עד זה סיפר כי משפחת עבאסי התחנכה על אהבה, יושר והסתפקות במועט. הנאשם גדל וסלל את דרכו ביושר ובעבודה קשה עד שהגיע למרכז הכרמל, שם פתח את בית העסק שלו שהחל לשגשג ולהצליח. יצא לו מוניטין לא רק בחיפה אלא בכל האזור. לאחר שנישא, פתח יחד עם אשתו עסק נוסף לכלות והשניים הצליחו ושגשגו. איש אינו יודע איך קרה שאשת הנאשם חלתה במחלה קשה. הנאשם נתקף עיוורון ולא ידע איך להציל את רעייתו, אם ילדיו. הוא הפך כל אבן והשקיע את כל כספו בטיפולים בשוויץ. גם כששמע על טיפול בצמחי מרפא, היה נוסע למרחקים על מנת להשיגו, הכל כדי שיראה את אשתו בריאה. העד תיאר את סבלם של ילדי הנאשם ואת העצב והבכי שלהם ביום הלוויה של אמם.

17. העד כמאל סולימאן העיד כי הוא מכיר את המשפחה מזה 20 שנה, לרבות את הנאשם ואת אחיו. את הנאשם הוא מכיר בתור ספר מצליח, איש הגון וחבר קרוב. הוא ליווה את בני הזוג אחרי שנישאו, בתקופת האושר והחיים הטובים. בהמשך, הוא ליווה אותם גם בתקופת המחלה והסבל. העד ציין כי הכיר א הקשיים הכלכליים אליהם נקלע הנאשם והיה עד לסבל שהלה חווה בתקופת מחלתה של אשתו. מר סולימאן הוסיף כי הנאשם כבר קיבל עונש גדול בכך שאיבד את אשתו וחווה את הסבל של ילדיו. מכאן שאין כל סיכוי כי יחזור על הטעות שעשה. העד ביקש מבית המשפט לנהוג עם הנאשם ברחמים כדי שיוכל לחזור לחיק משפחתו ולשקם את חייו.

עו"ד אלה זסלבסקי שאף היא העידה מטעם ההגנה סיפרה כי היא מכירה את הנאשם למעלה מ-20 שנה, מאז היתה בת 14 כשהחלה להסתפר אצלו. במהלך השנים ההיכרות עמו העמיקה והיא העידה עליו כאדם חם, נעים, מעניק, הנותן מכל הלב. עו"ד זסלבסקי סיפרה על חברה המרותקת לכיסא גלגלים שאף היא נהגה להסתפר אצל הנאשם. בכל פעם שהגיעה למספרה, נהג הנאשם לשאת אותה על ידיו לקומה השנייה מאחר ולא היתה גישה לכיסא גלגלים. לדבריה, היא נדהמה לשמוע על הסתבכותו של הנאשם שכל כך לא מתאימה לו. עוד הוסיפה כי היא יודעת שהניתוח, התרופות והטיפולים עלו הרבה מאוד כסף והנאשם עשה את שעשה כיוון שחשב כי כך יוכל לממן את הטיפולים ולהותיר את אשתו בחיים.

טיעוני הצדדים לעונש

18. לטענת המאשימה, למקרא כתב האישום המתוקן ובשים לב לחלקו של כל אחד מהמעורבים בפרשה, עולה בבירור כי הנאשם עומד בראש ההיררכיה העבריינית, הן בבחינת מידת מעורבותו בכל שלושת האישומים, הן בבחינת סוג העבירות בהן הורשע ואף בשל היותו הרוח החיה שהניעה את האירועים מראשיתם. המאשימה הפנתה לגזרי הדין שניתנו ביחס למעורבים האחרים - טימס אשר הורשע בייבוא סם מסוכן, סיוע לייבוא סם מסוכן, והחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין שלא לצריכה עצמית במשקל 744 גרם, נדון ל-58 חודשי מאסר לריצוי בפועל. מריה ואדריאן, אשר הורשעו בייבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית מסוג קוקאין במשקל כולל של 1.013 ק"ג, נדונו ל-3.5 שנות מאסר בפועל. ויקטור

ופרנסיסקו, הורשעו בעבירות של ייצוא, הכנה והפקה של סם מסוכן וכן החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ונדונו ל-9 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט העליון דחה את הערעור על קולת העונש שהוגש מטעם המדינה בעניינו של טימיס אך ראה להוסיף כי העונש של 58 חודשי מאסר הוא על הצד הנמוך, בהתחשב בחלקו של הנ"ל בייבוא הסם במסגרת החבורה ובהתחשב בכמות בה מדובר.

תמיר, אשר הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, נדון ל-20 חודשי מאסר בפועל והופעל לגביו עונש מאסר על תנאי בן 12 חודשים, מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר, כך שבסך הכל נגזרו עליו 26 חודשי מאסר. ערעור המדינה על קולת העונש בעניינו התקבל ונקבע כי המאסר המותנה יופעל כולו במצטבר באופן שתמיר ירצה 32 חודשי מאסר בפועל.

19. המאשימה ציינה כי במסגרת שיקוליה לתיקון כתב האישום והסדר הטיעון, היא שקלה את מצבו המשפחתי ונסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, המטופל בשני ילדים קטינים, רכים בשנים והרגישות הנובעת מפטירת אשתו המנוחה. לצד זאת, הביאה המאשימה בחשבון גם את גזרי הדין והעונשים שהושתו על כלל הנאשמים בפרשה, כל נאשם וחלקו.

20. נוכח אופיו של הסדר הטיעון, הכולל טווח ענישה מקסימלי בן 7 שנות מאסר, לו תעתור המאשימה, ציינה זו כי לא תקבע את מתחם העונש ההולם בעיניה. יחד עם זאת, הדגישה המאשימה את הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ואת החומרה הרבה בה התייחס בית המשפט, בפסיקה ארוכה משך שנים רבות, לעבירות הסמים, בעיקר אלו הקשורות להפצתם. לטענת המאשימה, הנאשם שאף ל-"מיזם" רווחי, מתוחכם ומתוכנן היטב שנוהל על ידו ביד רמה ואשר נועד להשגת רווח קל בסכומי כסף משמעותיים ביותר, נוכח אופי הסם (קוקאין) ומשקלו. התחכום הרב בפעילותו של הנאשם נבע בין היתר משימוש באזרחים זרים הנעדרים זיקה לישראל ואשר תכלית הגעתם לארץ היתה ייבוא סמים מסוכנים. מדובר בכמות עצומה שיובאה ונועדה להפצה לצרכנים רבים. בשים לב למנת סם בודדת של קוקאין העולה מהחזקה הקבועה בסעיף 31 בצירוף התוספת השנייה לפקודת הסמים (0.3 גרם), עולה כי הנאשם ייבא לישראל 5,856 מנות סם מסוג קוקאין. טימיס, לעומת זאת, ייבא 2,480 מנות סם וסייע לייבא 3,376 מנות סם ואילו מריה ואדריאן ייבאו לישראל בצוותא 3,376 מנות סם. המאשימה הוסיפה כי הנזק הישיר והפריפריאלי לחברה הישראלית עלול היה להיות עצום לו הסמים, על סוגיהם השונים, קוקאין וקנבוס, היו מגיעים לשוק הצרכנים.

בשים לב לפסיקה הנוהגת ולכמות הסם העצומה שנתפסה, סבורה המאשימה כי יש להשית על הנאשם עונש מרתיע העומד ברף העליון של הסדר הטיעון, קרי 7 שנות מאסר. בנוסף, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונשים נלווים ובכללם מאסר מותנה, קנס כספי, פסילה בפועל ופסילה מותנית מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

21. הסנגור מצדו טען כי זהו אחד התיקים בהם מלאכת גזירת הדין היא קשה במיוחד נוכח התנגשות של אינטרסים סותרים - מצד אחד האינטרס של ההרתעה וההלימה ומנגד נסיבות יוצאות דופן בטרטיות שלהן.

נטען כי העבירות המיוחסות לנאשם הן מכוח דיני השותפות, שכן בשום שלב לא נטען כי הנאשם החזיק בסם בפועל. הסנגור חלק על טענת המדינה לעניין התחכום המיוחס לשולחו בציינו כי לו רצה הנאשם להתחכם לא היה שוכר דירה על שמו או על שם אביו כפי שעשה בפועל. עוד הוסיף הסנגור כי האישום החמור ביותר הוא האישום הראשון שעניינו אזהרות זרים שהביאו על גופם סמים מחו"ל. האישום השני בטל בשישים, כך לסברת הסנגור שכן מדובר בדירה ששימשה לכאורה כמעבדה אליה הנאשם מעולם לא נכנס, ובה נתפסו בסופו של דבר 214 גרם קנבוס. נטען כי תיקים מסוג זה לא מגיעים אפילו לבית המשפט. ביחס לאישום השלישי נטען כי אספקת הסם נעשתה על ידי טימים והסמים הועברו לתמיר, עברין מועד שצבר לחובתו 4 מאסרים קודמים שכולם עניינם סחר בסמים, כשהאחרון היה בגין סחר בסמים בכמויות מופלגות. חרף זאת גזר עליו בית המשפט 20 חודשי מאסר.

22. ב"כ הנאשם הדגיש כי שולחו היה עצור מיום 4.2.2016 ועד ליום 29.12.2016 שאז נעצר בפיקוח אלקטרוני. משמע שחרותו נשללה הימנו למשך שנה וחצי. למותר לציין כי זו מעידתו הראשונה, ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים, לא לפני העבירות הנדונות בתיק זה ולא אחריהם. הסנגור הוסיף כי עומדת לחובת הנאשם חומרת העבירה, שאינו מקל בה ראש. אך מנגד מדובר במקרה שנסיבותיו קשות ונדירות עד כי אין לעשות גזירה שווה בין עניינו של הנאשם לבין מקרים אחרים. הנאשם כבן 41 עד להסתבכותו ניהל אורח חיים חיובי ביותר - משפחה מכובדת ועסק מכובד. בגיל 20 כבר פתח מספרה ובהמשך נישא ופתח עסק נוסף עם אשתו. לבני הזוג נולדו שני ילדים והם הקימו משפחה למופת וניהלו אורח חיים מאושר ללא כל קשר לעולם העברייני. אלא שהמחלה בה לקתה אשתו הפכה את חיי המשפחה. הנאשם לא וויתר ונלחם על חייה. לצורך כך הסיעה לשווייץ ונשא בכל ההוצאות הכרוכות בכך. עד מהרה החלו העסקים לצבור חובות עד שקרסו כליל. אז נכנסו לחייו של הנאשם שתי דמויות - סמי וצ'יפו. נטען כי באחד הביקורים של סמי בארץ, פגש בו הנאשם שהוא קרוב משפחתו, ולוה הימנו 20,000 יורו. הנאשם נכנס למצב בלתי אפשרי כאשר אחד אינו מצליח להחזיר את חובו לסמי ואנשים נוספים מהם לוה כספים, ומצד שני הוא מנסה להציל את אשתו, על כל העלויות הכרוכות בכך. בסופו של דבר כל מאמציו כשלו ורעייתו נפטרה כשהיא בת 34 בלבד. הנאשם איבד באחת את כל עולמו. איבד את שמו הטוב, איבד את כבודו, פגע בכבוד משפחתו, עסקיו קרסו ולבסוף איבד את אשתו, חברתו לחיים ונותר לבדו לתמוך בשני ילדיו היתומים. נאמר כי מצבם הנפשי של הילדים קריטי ואף הנאשם שהיה אדם בריא, מצוי בטיפול פסיכיאטרי עקב מחשבות אובדניות. הסנגור הפנה עוד לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה תמונה קשה הן של הקטינים והן של הנאשם. נאמר כי העתיד של הקטינים הללו מצוי בידי בית המשפט.

לסיכום טען הסניגור כי שומה על בית המשפט להתחשב בנסיבות הספציפיות של הנאשם, בסיכווי השיקום שלו, ובתקופת המעצר הארוכה והקשה. נאמר כי השבתו לבית האסורים לא תשרת את האינטרס הציבורי. בנסיבות התבקש בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם תוך התחשבות מקסימלית בנסיבותיו יוצאות הדופן.

דברו האחרון של הנאשם

23. בדברו האחרון, פתח הנאשם בכך שיכול היה לנהל את משפטו עד תום ולהוכיח את מידת מעורבותו בפרשיה נשוא הדיון, אך לאחר ששמע את דברי בית המשפט החליט להודות מתוך אמונה כי בית המשפט יעשה עמו צדק. הנאשם הוסיף כי מעולם לא היה מעורב בפלילים, מעולם לא הסתבך עם החוק ומגיל 15 עבד קשה לפרנסתו. עוד הפנה לזוגיות שהיתה לו עם המנוחה וציין כי נלחם על חייה ככל יכולתו. מעולם לא התכוון לבצע פשע והעניין התגלגל ככדור שלג. הנאשם הדגיש כי אינו מתנער מאחריות ומודה כי עשה טעות, אלא שהטעות נבעה מלחץ אדיר בו היה נתון באותה תקופה. הנאשם ביקש סליחה ורחמים, לא לעצמו אלא לילדיו שנותרו ללא אם.

דין והכרעה - קביעת מתחם העונש

24. "להלכה - פנים זועפות, לאגדה - פנים שוחקות. זו קפדנית מחמרת קשה כברזל - מידת הדין; וזו ותרנית, מקילה, רכה משמן - מידת הרחמים" (ח.נ. ביאליק, הלכה ואגדה (1917)).

אודה ולא אבוש כי קשתה עליי מלאכת גזירת הדין בתיק זה. המתח בין חומרת המעשים בהם הורשע הנאשם, המחייבת ענישה מרתיעה ומחמירה, לבין נסיבותיו האישיות הקשות והעגומות, היה רב מהרגיל. המתח בין מדיניות הענישה המתחייבת ברגיל בעבירות מסוג זה לבין החמלה ומידת החסד המתחייבים באופן טבעי ואנושי נוכח הנסיבות הטרגיות שפקדו את הנאשם, היה הפעם קוטבי ועז.

25. בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להידרש לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, למידת הפגיעה בו, למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

26. אין צורך להכביר מלים על אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם. האישום הראשון, שהוא החמור ביותר מבין שלושת האישומים, עוסק ביבוא של כמות גדולה ביותר, העומדת על 1,757.02 ק"ג נטו של סם מסוג קוקאין. מדובר בכמות עצומה בהיקפה שפוטנציאל הפגיעה שלה אדיר. נגע הסמים הפוגע קשות בחברה מחייב מלחמת חורמה ובתי המשפט מצווים להירתם, בלא לאות, למאבק הכולל, להדברתו של נגע זה. עמד על כך בית המשפט במספר רב של הזדמנויות. בע"פ 1654/16 שרר נ' מדינת ישראל (27.2.2017) נאמר כי:

"חומרתן של העבירות שבהן הורשע המערער היא רבה. בית משפט זה עמד לא אחת על הפגיעות הקשות של נגע הסמים בחברה, ועל הצורך בניתוק שרשרת הספקת הסם על ידי נקיטת יד קשה מול הסוחרים. עוד נקבע כי בעבירות מסוג זה יש מקום להתייחס בין היתר לסוג הסם ולכמותו (ע"פ 5065/15 אל קאדר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 7-6 (20.4.2016); ע"פ 4295/15 אלצאנע נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (2.5.2016) (להלן: עניין אלצאנע); ע"פ 1987/15 דורי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (17.8.2015) (להלן: עניין דורי); ע"פ

3060/15 אבו רגייג נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (21.7.2015) (להלן: עניין אבו רגייג)).

נקבע בפסיקה גם כי בעבירות סמים, נסיבות אישיות אינן אלא גורם משני בלבד (ראו למשל: ע"פ 5265/95 **מנשה נ' מדינת ישראל** (23.1.1996) וכי העדר עבר פלילי וחיים נורמטיביים קודם לביצוע העבירה אינם מצדיקים חריגה מרחיקת לכת ממדיניות הענישה הנהוגה בסוג זה של עבירות משום שיש ליתן משקל בכורה לאינטרס הציבורי ומשקל קטן יחסית לנסיבותיו האישיות של העבריין (ראו למשל: ע"פ 1647/96 **קנטו נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ (3), 722).

27. כאמור, בענייננו, יבא הנאשם כמות מסחרית גדולה של סם מסוג קוקאין המכונה "סם המוות" אשר בכוחה היה, אילו צלחה מזימת הנאשם ושותפיו, להפיל חללים רבים ברשת הסם. כמותו של הסם נשוא האישום הראשון וסוגו היו מחייבים ברגיל ענישה מרתיעה ומחמירה.

28. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו או עלולים היו להיפגע כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם הן בראש וראשונה שלמות חייו וגופו של צרכן הסמים בפועל או זה הפוטנציאלי. בשים לב לכמות הסם בה מדובר ולמהותו, הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים היא קשה.

29. כפי שצוין, מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים הנה מחמירה. בע"פ 3669/14 **גולן נ' מדינת ישראל** (8.12.2016) דובר על מערער שהורשע בייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 1,142 גרם. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 - 8 שנות מאסר וגזר עליו בסופו של דבר 6.5 שנות מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש בציינו כי לחובת המערער הרשעה קודמת בעבירה דומה וכי העבירה נעשתה לשם בצע כסף.

בע"פ 5813/14 **Pedraza נ' מדינת ישראל** (13.7.2015) דובר ביבוא קוקאין במשקל 660 גרם. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש ואישר את גזר דינו של בית המשפט המחוזי שהשית על המערער 45 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 3931/13 **באום נ' מדינת ישראל** (10.6.2014) נדון עניינו של מערער שהורשע בייבוא קוקאין במשקל 556 גרם. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 30-45 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער 40 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

בת"פ (מרכז) 29728-07-11 **מדינת ישראל נ' פניה** (6.2.2012) אישר בית המשפט המחוזי מרכז הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים ולפיו הטיל על הנאשם שם, בין היתר, עונש של 3 שנות מאסר בגין ייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 1,920.50 גרם.

30. בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ראיתי להתחשב בחלקו המשמעותי של הנאשם בייבוא הסם לישראל, בתכנון שקדם למעשה העבירה ובנזק שנגרם ויכול היה להיגרם מביצועה. לצד זאת, וכמצוות סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין, ראיתי לתחשב גם בסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה.

מדבריהם של עדי האופי שהתייצבו בפניי, וכפי העולה מתסקיר שירות המבחן, לא פעל הנאשם, בביצוע העבירות נשוא הדיון, מתוך בצע כסף או רדיפת ממון, אלא מתוך מצוקה אליה נקלע בעקבות מחלתה של אשתו והצורך באיתור מקורות כספיים למימון הטיפולים היקרים להם נדרשה בשווייץ. במקביל, עסקיו, אותם בנה במו ידיו בעמל רב משך שנים ארוכות, החלו אט אט לקרוס. וכך מצא עצמו הנאשם במערבולת שהובילה אותו לביצוע מעשה העבירה. ניתן להניח כי שיקול הדעת והתובנה של הנאשם לא היו במיטבם נכח הסערה בה היה נתון - מלחמתו על חיי אשתו, הצורך בטיפול בשני ילדיו הקטינים לבדו והענקת התמיכה להם נזקקו במצוקתם, חיפושיו אחר מקורות מימון עבור הטיפולים היקרים לאשתו ובמקביל קריסת עסקיו בהם השקיע את מיטב שנותיו. ברי כי אין בכך כדי להקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם או ליתן צידוק כלשהו לדרך בה בחר. יחד עם זאת, אין להשוות את מניעיו ונסיבותיו למי שפעל מתוך תאוות בצע ורצון להפיק רווח קל.

31. בהביאי בחשבון את מכלול השיקולים שמניתי לעיל, אני סבור כי מתחם העונש ההולם את העבירות אותן ביצע הנאשם נע בין 5 ל-8 שנות מאסר בפועל.

חריגה ממתחם העונש

32. סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין קובע כי לאחר שבית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם, יגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור. לצד זאת, נפסק כי חרף האמור באותו סעיף, ניתן במקרים חריגים ונדירים לסטות ממתחם העונש ההולם אף משיקולי צדק כאשר הדבר מתחייב מנסיבות העניין.

בע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.15) נקבע כי:

"יש לאפשר לבית המשפט לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי צדק. קביעת חריג זה נובעת מעיקרון המידתיות בענישה הנגזר מהחובה החלה גם על בית המשפט לפעול לפי חוק יסוד כבוד האדם וחירותו. קביעה זו, שבמסגרתה נפתח פתח צר כאמור לעיל, יש בה מענה לצורך-המתעורר אמנם במקרים חריגים ונדירים-לגזור על נאשם עונש מחוץ למתחם העונש ההולם למעשיו ולהגיע לתוצאה צודקת והוגנת במקרים פרטניים".

ראו עוד: ע"פ 5750/16 מדינת ישראל נ' חשאן (23.4.17).

33. כידוע, שיטת הענישה הנהוגה בשיטת המשפט הפלילי שלנו מתמקדת בענישה אינדיבידואלית (ראו למשל: ע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל (5.5.2009). בע"פ 10052/92 פלוני נ' מדינת ישראל (4.1.2011) ציין בית המשפט את הדברים הבאים:

"חמורה ככל שתהיה העבירה, יש להתייחס לנסיבות המקרה הקונקרטי ולבחון את משקלם של מכלול שיקולי הענישה, ובגדרם אף את נסיבותיו האישיות וסיכויי השיקום של הנאשם. כל זאת לאור המסכת העובדתית כפי שזו נפרסת בפני הערכאה הדיונית ובשים לב לחומרת העשייה הפלילית".

דברים דומים נאמרו גם מפי כב' השופט אהרון ברק (כתוארו אז) בע"פ 10/86 זגל נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(2), 769, 772 בקבעו:

"שיקוליו האישיים של העבריין - הצורך להחזירו למוטב ולשקמו, מצבו הנפשי ושאר בעיותיו האישיות - צריכים להילקח בחשבון בקביעת עונשו. מידת החסד היא חלק ממידת הדין. אין היא עומדת מחוץ לדין, ואין היא סותרת אותו או מתנגשת איתו". (ההדגשה אינה במקור - א.ט.).

בע"פ 433/89 אתיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4), 170 ציין כב' השופט אלון כי:

"זאת תורת הגישה האינדיבידואלית בתורת הענישה המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים 'להקל' על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה המסוים הראוי לכך תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך".

34. לדעתי, הנסיבות בענייננו נמנות על אותם מקרים נדירים, חריגים ויוצאי דופן שמצדיקים חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, מטעמי צדק.

הנאשם, בן 41, ניהל עד היום אורח חיים נורמטיבי - הקים בעמל כפיו עסק מצליח ומשגשג, נישא, הקים משפחה ונמנע מכל הסתבכות פלילית. עדי האופי העידו, ואני מאמין לדבריהם, כי מדובר באדם נעים הליכות, הנכון לתרום מזמנו ומכספו לעזרת הזולת.

מדובר בנאשם שהודה בעבירות המיוחסות לו, הגם שהדבר נעשה לאחר שהחלה שמיעת הראיות. בכך, לא זו בלבד שחסך זמן שיפוטי יקר, אלא שהודייתו מגלמת בחובה גם נטילת אחריות על מעשיו.

אמנם שיקולים אלה, אין בהם כדי להצדיק - לבדם - סטייה ממתחם העונש ההולם. כפי שנאמר, נסיבותיו האישיות של מי שהסתבך בעבירות סמים חמורות כבענייננו, נסוגות מפני האינטרס הציבורי המחייב מלחמת חורמה בנגע הסמים.

אלא שלצד עברו הנקי של הנאשם ונטילת האחריות מצידו על מעשיו, ניצבות גם נסיבותיו האישיות הקשות והרקע להסתבכותו הפלילית, ובהצטבר כל אלה יש כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם.

כפי שצינתי קודם, הנאשם לא ביצע את המעשים מתוך בצע כסף אלא בשל מצוקה אליה נקלע בעקבות מחלת אשתו. הנאשם, אשר ראה את אשתו דועכת אל מול עיניו, נלחם כדי להצילה, אך בדרך חטא. ראיתי את אשת הנאשם מגיעה לדיונים בשלב המוקדם של ההליך כשסימני המחלה ניכרים עליה. במהלך המשפט, לא עמד לה כוחה ומחלתה הקשה הכניעה אותה והיא נפטרה בעודה בת 34 שנים בלבד. בעקבות מותה, שוחרר הנאשם ממעצרו במתקן הכליאה ונעצר באיזוק אלקטרוני על מנת לאפשר לו לטפל בשני ילדיו הקטינים בני ארבע ושנתיים. כל עולמו של הנאשם חרב עליו באחת. לבד מהסתבכותו המכוערת במעשים הפליליים נשוא הדיון, הוא איבד במהלך ההליכים שהתנהלו נגדו, את שותפתו לחיים, איבד את העסקים אותם הקים וטיפח משך שנים מאז נעוריו ונותר לבדו לטפל בשני ילדים רכים בשנים.

שירות המבחן ציין בתסקירו את הטראומה העוברת על הילדים, אשר איבדו את אמם וחרדים לאבד עתה גם את אביהם. ניתן לשער כי הפגיעה שתיגרם לילדים כתוצאה ממאסר ממושך שיוטל על הנאשם תהיה עמוקה וקשה.

בהביאי בחשבון את נסיבותיו המיוחדות של הנאשם כפי שפורט לעיל, סברתי כי ראוי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם ולהעמיד את עונשו של הנאשם על 3.5 שנות מאסר בפועל.

35. לא נעלמו מעיני העונשים שהוטלו על שותפיו של הנאשם לעבירות אותן ביצע. יחד עם זאת קיימים, לטעמי, הבדלים המצדיקים לאבחן בינו לבין אותם שותפים. ראשית, הנאשם לא היה מונע מבצע כסף. נכון הוא שהדרך בה בחר לפתור את מצוקתו הכלכלית היתה שגויה, אך הרקע שעמד מאחורי התנהלותו והוביל אותו להסתבכות, היה שונה לגמרי ורחוק מתאוות התעשרות קלה. שותפיו לעומת זאת היו מונעים, כך יש להניח, מתוך רצון להתעשר ולהפיק רווח קל. ההבדל במניעים, הגם שאין בו כדי להצדיק את מעשיו של הנאשם, יש בו כדי להצדיק את האבחנה בינו לבין יתר המעורבים בפרשה. שנית, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כשהן משתלבות ביתר הנסיבות כפי שפורטו לעיל, מצדיקות האבחנה בינו לבין שותפיו.

36. סוף דבר - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3.5 שנות מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו מיום 4.2.2016 ועד ליום 29.12.2016.

ב. 24 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך 3 שנים כל עבירה לפי פקודת הסמים שאיננה שימוש

בסם מסוכן או החזקתו לצריכה עצמית בלבד, ויורשע בגינה.

ג. קנס כספי בסך 20,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.11.17.

ד. פסילה מלהוציא או להחזיק רישיון נהיגה למשך 18 חודשים מעת שחרורו.

ה. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 15.11.17 בבית המעצר "קישון" כשבידו תעודה מזהה. מועד זה נקבע על מנת לאפשר לו לפנות לשירות בתי הסוהר לשם עריכת מיון מוקדם. עד לתחילת ריצוי מאסרו, יעמדו בעינם התנאים המגבילים החלים על הנאשם כיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב תשרי תשע"ח, 02 אוקטובר 2017, במעמד הנוכחים.